

kan genanvende gamle trævinduer og ikke kan udskifte pvc-vinduer og sådan noget.

Men jeg vil gerne spørge fru Anni Svanholt: Kender fru Anni Svanholt nogen undersøgelser, der dokumenterer det? For i så tilfælde ville det jo være ret nyt. Altså, jeg kunne godt tænke mig at få det at vide. Og jeg synes jo, det er tankevækkende, at SF bygger sin miljøpolitik på pvc-området omkring nogle forestillinger om, at man mener nok, at det er noget med, at man kan skifte nogle vinduer ud, og at trævinduer kan males, og sådan noget.

Jeg synes jo ikke, at det ligefrem er det mest dokumenterbare grundlag for, at vi f.eks. skal sige til alle virksomheder, at nu kan man ikke lave vinduer og døre i pvc. Må jeg minde om, at vi faktisk har en frivillig aftale om pvc, hvor man netop siger, at pvc er et fremragende byggemateriale.

Derfor vil jeg spørge fru Anni Svanholt: Kunne man ikke i stedet for blive enige om, at man skal se lidt nuanceret på debatten, altså at det er de steder, hvor der optræder meget bly, kadmi-um osv., at det er dér, at vi vil kigge lidt på det? Men når det f.eks. drejer sig om vinduer og døre, er det jo et fortrinligt materiale. Jeg kender ikke nogen, der har nogle undersøgelser, der dokumenterer, at det er det ikke.

Så skulle vi ikke prøve at nuancere det? Det er et spørgsmål, som jeg gerne vil høre fru Anni Svanholt besvare.

(Kort bemærkning).

Pernille Blach Hansen (S):

Jeg er meget enig med fru Anni Svanholt i, at der selvfølgelig er nogle problematiske elementer, når vi snakker affaldsforbrænding, med specielle stoffer osv. Men jeg synes nu, at fru Anni Svanholt slipper lidt for nemt om ved det ved bare at sige, at vi skal ikke deponere, og vi skal helst heller ikke forbrænde.

Men så er mit spørgsmål: Hvad skal vi så? Vi står jo aktuelt med nogle problemer, vi er nødt til at forholde os til.

Så spørger fru Anni Svanholt også, hvad tilskyndelsen er til at genanvende eller minimere, hvis vi har mulighed for forbrænding. Jamen en af tilskyndelserne er jo netop den afgift, som vi faktisk begge to er enige om er en god idé.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Ja, jeg er meget enig med fru Anni Svanholt i, at man skal prøve at nå de mål, man har sat sig.

Men det, vi taler om i dag, og det, SF er så kede af, og det er jeg sådan set også selv, er jo i virkeligheden, at affaldsmængderne er steget.

Jeg synes, man kan dele det her op i to dele. Man kan sige, at affaldsmængderne, alt det affald, samfundet producerer, er den ene del af det. Den næste del af det er så affaldshierarkiet, som vi kalder det. Man kan genanvende det; det kan man sige er det bedste. Så kan man forbrænde det; det er det næstbedste. Og endelig kan man deponere det, og det er det værste, når man ikke kan komme ud af det. De ting synes jeg faktisk der er taget hånd om, og at det er noget, der ligner en succeshistorie.

Men så er mit spørgsmål til fru Anni Svanholt: Hvordan reducerer vi affaldsmængden? Vi har jo faktisk den plan, der går fra 1993 til 1997. Det er den, der ikke er gentaget i den plan, der nu er lagt frem fra 1998 til 2004. Men det vil sige, at målene jo er skredet, fordi virkeligheden har vist, at de er skredet. Og hvad skal man så gøre?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Til hr. Hans Christian Schmidt: Der er ingen tvivl om, at laver vi et omfattende miljøregnskab på pvc-trævinduer og -døre og tilsvarende træ-træ, jamen så vil pvc tabe, for man kan jo ikke komme af med det. Man har det enten i form af udslip, hvis det bliver forbrændt, for så har man alle de farlige stoffer ud igennem en skorsten, eller også har man noget liggende til deponering i evig tid.

Vi mener i SF, at vi altså skal have det forbudt, vi skal have udfaset pvc systematisk. Det er det eneste holdbare; ellers skal vi trækkes med de dér umulige stoffer til evig tid. Og der er jo faktisk mange meget miljøfarlige stoffer, som er meget svære at håndtere, og som vi bruger meget energi på at forsøge at gøre noget ved.

Med hensyn til forbrænding – det er til fru Pernille Blach Hansen – vil jeg gerne sige, at i SF fornægter vi ikke virkeligheden. Vi er godt klar over, at der er nogle forbrændingsværker rundt omkring, og der er også overvejelser om at udvide kapaciteten. Vi synes, at det skal være meget svært, og at man skal lave en grundig landsplanlægning på det her område og sørge for, at dér, hvor man så rent faktisk har de her affaldsforbrændingsanlæg, det er også dér, hvor man kan bruge varmen.